

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Re pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo in ekspedicija v „Katoški Tiskarni“, Vodnikovcove ulice št. 2.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 235.

V Ljubljani, v petek 14. oktobra 1892.

Letnik XX.

Deželna vlada na Kranjskem.

Mi smo že pojasnili svoje stališče nasproti spremembi v vodstvu kranjske deželne vlade. Danes torej nimamo dosti pristaviti. Le to moramo omeniti, da je ta sprememba nekaka koncesija levicarjem. Ko je bil imenovan Slovenec Abram ministerskim svetnikom v pravosodnem ministerstvu, je bil nastal v nemškem taboru silen hrup. Plener je bil začel neka pogajanja z grofom Tasseffem, kaka odškodnina naj se za to dá levici. Kaka so bila ta pogajanja, danes še natančno ne vemo. Tedaj se je govorilo, da sta tudi kranjsko-nemška poslanca pri tem imela svojo roko vmes. Po časnikih se je kmalu jela širiti vest, da levica hoče, naj odstopi baron Winkler, ker je preveč Slovencev naklonjen. Če je vladna sprememba pri nas le posledica teh pogajanj, lahko si mislimo potem, kako nalogo naj bi imel novi predsednik na Kranjskem po mislih nemške levice.

Nekaj časa po omenjenih pogajanjih je glavno glasilo nemške levice priobčilo članek, v katerem se je gosp. baron Winkler dolžil, da je po svojem zastopstvu in po aradnem značaju čisto nemško deželo poslovenil. Iz tega pač smemo sklepati, da bode po mnenju zedinjene levice naloga dati kranjski deželi po uradih in narodnem zastopstvu zopet nemški značaj vsaj v toliko, kolikor bode to še mogoče. Pred vsem se bode pa moral novi deželni predsednik upirati vsakemu razširjenju slovenskega uradovanja. Celo baron Schwegel je v deželnem zboru priznal, da je vlada dala nekake obljube, da bode varovala sedanjo nemško posest na Kranjskem, to je, da se bode na mesto vsacega odšlega nemškega uradnika zopet imenoval Nemec in to seveda liberalen Nemec, ker po mnenju nemških liberalcev ni nikdo pravi Nemec, če ni liberelec. Kaj pa pomenja omenjena zahteva naših Nemcev, vé vsakdo, kdor pozna razmere po naših uradih in vé, kako se povsod nemštvo košati.

„Neue Fr. Pr.“ še pri slovesu breca bivšega deželnega predsednika da je pospeševal nemštvo, da pa ni mogel preprečiti ekstremnih velikohrvatskih panslavističnih tendenc. Zal, da so slovenski liberalci sami s svojim nesmiselnim radikalizmom dajali v roke to ostudno orožje! Da pa Nemci vsako slovensko gibanje zmatrajo za panslavistično in ker jim že vsak izraz simpatij našim bratom Hrvatom velja za velikohrvatska tendenca, zato si lahko mislimo, kaj da bode ta stranka vse sedaj zahtevala na Kranjskem.

Seveda mi dvomimo, če bode vlada hotela ali pa tudi mogla ustreči v vsem nemškimi željam. Mi si tudi misliti ne moremo, da bi se koncem 19. stoletja na Kranjskem moglo tako postopati proti večini prebivalstva. Saj tudi za Nas Slovence velja ustava. Pa ko bi se tudi hotelo, zadelo se bode na odločni upor ne le naših zastopnikov, temveč vsega slovenskega prebivalstva. Slovenci si bodemo že znali po postavnem potu braniti svoje pravice. Časi Vestenekovi se ne morejo povrniti. Če bi se pa povrnil, bi bilo to gotovo še bolj v škodo države, nego našega naroda, ko bode vršil vedno svoje dolžnosti v tem smislu, da bi se iz nereda in iz te nejasnosti rodila vsem pravična — katoliška Avstrija.

Državnozborna volitev v Boskoviču.

Volitev državnega poslanca v kmetijskih občinah boskoviških na Moravskem, v dosedanjem volilnem okraju bivšega staročeškega ministra barona Pražska, ki se je vršila dne 10. t. m., je simptomatičnega pomena. Nasprotna kandidata bila sta Staročeh Slouka in Mladočeh dr. Touček. Izvoljen je s 292 glasovi proti 180 kandidat Mladočehov.

Ta volitev kaže, da se rastoči vpliv Mladočehov pojavlja tudi že na Moravskem. Tudi moravsko kmetsko ljudstvo jelo se je vedno bolj udajati slepilnim frazam mladočeških demagogov — in to je žalostno, jako žalostno v prvi vrsti za češki narod sam, ki vsled rastočega radikalizma, vsled rastoče narodne razdivjanosti zgublja zaupanje merodajnih krogov in simpatije nečeških sodržavljanov.

Tudi mi Slovenci smo hudo zadeti po mladočeški plimi. Mladočehi razbili so državnozbornsko večino, ki je najdlje let odločilno vplivala na našo vlado v nam prijaznem zmislu. Mladočehi so uzrok, da se vlada vedno bolj približuje združeni levici, ker na desni strani vsled odurnega mladočeškega radikalizma večine, koje vsaka vlada v parlamentarni državi za svoj obstanek potrebuje, več najti ne more. Mladočehi s svojimi nesmiselnimi ruskimi političnimi simpatijami silijo Poljake, ki niso od nikogar na svetu toliko krivice in grozovitosti pretrpeli, nego od „slovanskih ruskih bratov“, da se vedno bolj odtegujejo češkemu narodu in vedno bolj približujejo združeni levici in že se na obnebu prihodnosti kažejo konture poljsko-nemške večine. Za sedaj jo še ovira klub konservativcev in okolnost, da ima v poljskem klubu še konservativni element, ki je nasproten zvezi z nemškimi liberalci, večino. Ali kako dolgo bode to trpelo?!

Mladočeški in jugoslovanski radikalizem isto tako, kakor nemški liberalizem, so na delu, da razbijejo konservativni klub, ki je v zadnjem trenutku za nas Slovence velevažen rešilni faktor. Jugoslovanski radikalci hočejo z Mladočehi vred osnovati strogo opozicijsko stranko. Ali taka stranka je pa za nas katoliške Slovence nemogoča. Opozicijo bodemo delali, kadar bode prišel čas za to. A nikdar se ne bodemo zvezali z Mladočehi, kajti od njih nas ločijo načelna vprašanja. Brez ozira na to, da nam njih državnopravne težnje z ozirom na naše narodne koristi ne more biti simpatične, ste dve načelni točki, ki nas ločita jedenkrat za vselej od Mladočehov, dve točki, gledé katerih ne poznamo nikakih kompromisov. Prva točka je, da so Mladočehi pravi moderni liberalci, ki so ali veri naravnost sovražni, ali pa v najboljšem slučaju versko indiferentni. V enem ali drugem slučaju za nas katoličane most k Mladočehom mogoč ni. Druga točka pa je, da so Mladočehi v narodnem oziru tako ekstremni, da ne poznajo niti črnočolnih mejnikov in da so pripravljeni, iz zgolj zaslepljene ljubezni do blažene Rusije, izdati avstrijske interese na Balkanu in v nevarnost spraviti tako težko ohranjeni evropski mir. Mi katoliški Slovenci pa niti svojega katoličanstva, niti svoje zvestobe do presvetlega cesarja za nobeno ceno ne prodamo. Zatorej za nas o zvezi z Mladočehi pod nobenim pogojem govor ne more biti in če bi se — kar Bog obvaruj! — jugoslovanskim radi-

kalcem v zvezi z Mladočehi in nemškimi liberalci posrečilo, da razbijejo konservativni klub, bode naši poslanci sigurno zaveznike našli, ki so, tako kakor mi, zvesti sv. veri in našemu cesarju!

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. oktobra.

Notranje dežele.

Kardinal Schönborn kot priča. Zidovska „N. Fr. Pr.“ se je jako razjezila, da je kardinal Schönborn bil naznanil sodišču, da iz cerkvenopravnih ozirov ne more priti pred sodišče, da naj ga torej zaslisi v njegovem stanovanju. Kardinal je namreč priča v znani Waldsteinovi pravdi. Sodišče je ustreglo kardinalovi želji in zaslislal ga je v stanovanju uradnik bavarskega sodišča v Türkheimu, kjer se sedaj zdravi kardinal. „N. Fr. Pr.“ najde, da je kardinalova zahteva bila protustavna in nasprotuje monarhističnim načelom, katero take predprave zagotavlja samo princem. Da stvar ni tako strašna, je pa iz tega razvidno, da je tudi italijansko sodišče letos v neki pravdi bilo dovolilo jednako izjemo dvema kardinaloma, in vendar se zaradi tega ni zrušila italijanska kraljevina. Želeli bi pa, da bi „N. Fr. Pr.“ v vseh slučajih tako zagovarjala ustavo, kakor v tem, potem bi bil kmalu konec narodnih preprirov v Avstriji.

Taaffe. Veliko pozornost je vzbudilo to, da je nemški cesar tako odlikoval grofa Tasseffa. Prejšnja leta ga je navadno jako preziral. Časopisi so prejšnja leta pisali, da nemški cesar zaradi tega grofa Tasseffa prezira, ker njegova politika se ne strinja z interesi avstronemške zveze. To odlikovanje bi bilo znamenje, da pota, katera sedaj hodi Taaffe, bolj ugajajo nemškemu cesarju. Če pa tudi ugajajo avstrijskim narodom, je pa druga stvar.

Delegacije. Kakor znano, je avstrijska delegacija izrekla željo, da bi se odložilo zborovanje delegacij, ker je kolera v Budimpešti, ali pa da bi sedaj se zborovanje odložilo v kak drugi kraj, recimo v Požun. Ogri pa s tem neso bili zadovoljni, češ, da so že jedenkrat v Budimpešti pri podobnih razmerah zborovale delegacije in da je mesto tudi vse potrebno ukrenilo v zdravstvenem oziru. Avstrijski delegatje so se udali in delegaciji sedaj delujeta dalje, da rešita budget. Onostranska državna polovica je torej zmagala tudi v tej stvari. Naša državna polovica plačuje dve tretjini skupnih državnih stroškov, ali govoriti pa imajo vedno prvo besedo jedino Ogri.

Predarlsko. V Bregencu se je pripetil v cerkvi jako čuden slučaj, ki zopet kaže, kako je s sedanjo šolo v verskem oziru. V cerkvi je katehet imel božjo službo in po maši je pa še molil za nekoga pokojnika. Kar zasliši neki ropot za hrbtom. Pogleda nazaj in vidi, da odhajajo otroci iz cerkve. Zakliče jim, da božja služba še ni končana. Na to mu pa odgovori okr. šolski nadzornik, da je ura osem in otroci morajo v šolo.

Štetja. Našla se je bajè pot, da vlada obdrži pravo in vendar opavskimi mestnim odbornikom ne bode treba odložiti mandatov. Naredbe proti koleri se bodo izdale v vseh treh deželnih jezikih, samo da troške za poljski in češki razglas plača vlada. S tem so menda zadovoljni nemški opavski mestni očetje. Sicer bi bila taka rešitev malo čudna. Drugod morajo vse take troške nositi občine, le za Opavo naj bi bila izjema. S tem se pa v slabi luči pokaže politično prepričanje opavskih mestnih odbornikov, kateri bi torej za nekaj goldinarjev, katere plača vlada namesto mestne občine, zatajili svoja dosedanja načela. Može se menda tudi bojé za svoje mandate. Pri zadnjih volitvah so jih podpirali nekateri Čehi in sedaj bi jih ne, in lahko bi se pripetilo, da liberalci zmagajo.

Vnanje države.

Kolumbove slavnosti so se začele na Španjskem in v Severni Ameriki. V Huelvi in No-

vem Yorku postavili so Kolumbu spomenika. V Madridu boče pa cela vrsta slavnosti, ki se končajo s trgovskim kongresom dne 3. novembra. Prvi dan je bila velika narodna slovesnost. Zjutraj je 17 godb po mestu igralo budnice. Potem je bil velik sprevoz vseučilišč, v dolgih vrstah korakali so dijaki in profesorji. V vseh cerkvah je bila slovesna služba božja z zahvalnico. Med drugim bodeta v Madridu pri tej priložnosti pedagogični in geografski kongres, dne 20. t. m. otvori kraljica Kolombovo zgodovinsko razstavo, pozneje se otvori razstava lepih umetnostij, 25. pride portugalski kralj v Madrid in boče tem povodom velika vojaška parada, 28. t. m. priredi mesto zgodovinski slavnostni sprevoz.

Izvirni dopisi.

Iz Planine, 11. oktobra. (Srebrna poroka.) Komaj so minuli slavnostni dnevi, ko smo imeli v sredi svoji ljubljene nadpastirja, že zopet veselje v Planini. V nedeljo sta obhajala svetli knez Hugon Windisch-Graetz in njegova svetla kneginja Matilda, rojena princesinja Radziwill-ova, v gradu Haasberg svojo srebrno poroko. Kneginja Matilda je druga žena svetlega kneza, — prva je bila iz vojvodske rodbine Mecklenburške.

Akoravno se je dalje časa poprej govorilo o tej slavnosti v knežji rodbini, vendar se ni moglo nič zanesljivega izvedeti o tem, zlasti ker sta bila obedva jubilanta na tujem: knez na Ogerskem, kneginja na Češkem. Se le v soboto zvečer sta se pripeljala na svoj grad in z njim malo ne vsi člani rodbine: bratje in otroci jubilantov.

V nedeljo so vsi prejeli svete zakramente v grajski, krasno okinčani kapeli in bili pri dveh svetih mašah. Prvo je služil poseben prijatelj rodbine, slavnoznani dunajski pridigar jezuit P. Kolb in mej sveto mašo svetla slavljence blizu tako-le nagovoril:

„In Gospod je stopil v čoln ter se je pripeljal v sveto mesto.“ (Mat. 9, 1.) Te besede, ki so pričetek današnjega sv. evangelija, kako dobro se prilagajo spominskemu dnevu, ki ga danes tu praznujemo! Te besede obračajo pozornost našo na vožnjo 25 let, katero sta Vi dva, svetla srebrno-poročenca pod božjim varstvom in blagoslovom srečno dovršila na viharjem, nevarnosti polnem morju življenja.

Dolga je doba 25 let, zakaj četrto stoletja je povprečno število človeškega življenja. Ni vsacemu zakonskemu paru dano, obhajati slavnost srebrne poroke; le prerado se zgodi, da grenka smrt raztrga tesno združene roke, predno se 25krat ponovi obletnica poroke, pustivši za sabo edino to tolažbo, na dan 25letnice na grobu klečati in v britkosti spominjati se prezgodaj umrlega zakonskega tovariša.

In ako danes, svetla jubilanta, premislita to dolgo morskovožnjo od leta 1867—1892, morata pač hvaležno spoznati: srečna je bila ta vožnja, — srečna, ker ni bila storjena tje v en dan, ampak obrnjena proti pravemu cilju; — srečna, ker jo je vodila sveta krščanska vera, spremljevalo krščansko upanje, ker so jo vseskozi obdajala dela krščanske ljubezni; — srečna, ker se je vršila pod krmilom sv. križa, pod jadri pobožnih molitev.

In ko se je bilo dvakrat mej to vožnjo potemnilo in sta videla globoko užaljenih sre dve svetli podobi nedolžnosti in ljubeznjivosti ugasniti pred svojimi očmi, dve mladi hčerki svoji, sta Vama v isti noči vzšle na nebu dve veličastni zvezdi, kateri sedaj z nebes gledate na Vaju.

Kaj nam je po vsem tem danes storiti? Iskreno hvaliti Boga za vse od Njegove blagodarne roke prejete dobrote ter zaupljivo prositi Ga, da Vaju še mnogo let ohrani v zvesti vzajemni ljubeznji, dokler Vaju po srečno končani vožnji življenja ne sprejme varno pristanišče nebeškega kraljestva.“

Po tej osnovi je učen gospod svoj nagovor tako spretno in ganljivo sukal in obračal, da je vse strmelo in se čudilo tolikemu mojstru v besedi. Pater Kolb je lep mož v najboljših letih, inteligentnega obličja ter ima na razpolago silno simpatičen, milodoneč glas. Ni čuda, da ga Dunajčani na toliko raznih krajev vabijo na leco in govorniški oder po cerkvah in društvih, da more komaj vstrezati.

Drugo sveto mašo je opravil vojaški duhovnik v pokoju, J. Carman, ki vsako jesen pride v Haasberg, da knežji rodbini v grajski kapeli mašuje.

Opoldne sta knez in kneginja sprejemala voščila, tudi deputacija duhovščine se jima je poklonila, brzojavnih voščil je došlo blizu 60 od vseh stranij Avstrije in inozemstva.

Zvečer okoli osme ure je notranjski Stawer, urar Petrič iz Postojne, pred gradom spuščal v zrak rakete in prizigal umetelni ogenj, posebno dobro je pogodil ognjeni črki „H-M“ (Hugon, Matilda), iz Planine pa se je čulo ubrano zvenjenje na čast knezu, patronu planinske župnije, z grča Svetega Duha je gremelo mogočno streljanje daleč po okolici in dolga vrsta hiš Spodnje Planine je zabliščala v nebrojnih lučih in lučicah.

Tako je Planina napravila zaslužen ovacijo posvečencema, ki sta v vsakem oziru velikodušna dobrotnika tukajšnjega ljudstva, ki vsako leto mnogo darujeta za šolsko mladino, za uboge itd., ki sta pa tudi gledé spolnjevanja verskih dolžnostij sijajen vzgled vsem faranom.

Da bi imeli več tacihi graščakov, ne le po rodu, ampak tudi po vsem svojem mišljenju in vedenju ter po svojih dobrih delih plemenitih!

Bog živi in ohrani blagi duši še mnogo let sebi na čast, rodbini na veselje, Planini in okolici na pomoč — ter pokliči ju enkrat k večni ženitnini Božjega Jagnjeta!

Iz Kranja, 12. oktobra. Mesto Kranj ni doživelo še takih slavnosti, kakor zadnje dni. V teku jednega tedna so prihiteli mil. g. knezoškof dvakrat k nam, da posveti naši na novo prenovljeni mestni cerkvi.

Že dne 1. oktobra se je vse mesto praznično obleklo. Iz vseh hiš mesta so vihrale zastave, cesta od farne do rožnivenške cerkve se je spremenila v pravi drevored. Ob treh popoldne se je sešla obila množica pobožnega ljudstva v farni cerkvi, kjer so domači duhovniki opravili običajne molitve pred svetinjami.

Okoli polu 6. ure naznani ubrano potrkavanje zvonov, da se knezoškof bližajo mestu. Pred farno cerkvijo jih prisrčno pozdravi g. dekan, g. župan s starejšinstvom, gg. zastopnika glavarstva in sodnije in na stotine ljudij.

Ne bom opisoval obredov, ki so se vršili dne 2. oktobra pri posvečevanju rožnivenške cerkve in trajali od 8. do polu 12. ure; tudi ne slovesnosti, h kateri je prihitelo dvanajst gg. duhovnikov iz dekanije, rečem le, prvi in drugi dan sta bila za Kranj res lepa, vesela, slavna dneva.

Ako je bila rožnivenška nedelja res slaven dan za naše mesto, je bil še slavnejši dan 9. oktobra in predvečer. Ta dan so posvetili knezoškof našo vso prenovljeno farno cerkev in delili zakrament sv. birme našim malim.

V vednem spominu mora ostati ta dan našemu prečast. g. dekanu, saj je videl dokončano in novo posvečeno svetišče, katerega popravi in olepšavi je posvetil vse svoje moči.

V vednem spominu našim meščanom, ker s ponosom lahko rečejo: „Naša farna cerkev, ki se je ta dan posvetila, je in ostane najlepša gotška cerkev, da, najlepša, najkrasnejša farna cerkev vse ljubljanske škofije.“

V trajnem spominu ostane ta dan, in posebno predvečer, tudi gotovo našemu mil. g. knezoškofu. Prepričali so se gotovo, kako čista, ljubi vse kranjsko mesto svojega res apostolskega višjega pastirja. Krasna razsvetljava vsega mesta je bila dejanjska udanostna izjava prevzvišenemu za načela, katera zastopa kot katoliški škof.

Saj je mesto že ves teden kar tekmovalo, kako bi dostojno vredilo sprejem. „Ne samo zastave naj vihrajo iz hiš, tudi ozaljšati jih hočemo in razsvetljiti,“ tako so govorili in sklenili. Ta misel se je rodila brez vsakega najmanjšega prigovarjanja in spodbujanja, da, brez vsake „dresure“. — Žal, da tudi tu ni miroval nasprotnik.

Ne bomo raziskovali, kdo je bila ta trojica ali četvorica, ki je hotela s protigatitacijo preprečiti krasno razsvetljava kot manifestacijo srčnih, udanih čutil kranjskih meščanov, a toliko dobro vemo, da niso bili ni za verske, ni za narodne naše svetinje boreči že osiveli možje, da, niti ljudje, kateri so si sploh pridobili kako zaslugo za razvoj našega mesta. Hvala Bogu, nikdo razumen jih ni poslušal, in čutili in prepričali so se, kako osameli da so.

Okoli petih popoldne v soboto, dne 8. t. m., sešli so se vsi dostojanstveniki našega mesta, šolsko oboje deške in dekliške šole z deco in mnogo ljudstva pred župnim dvorom, da dostojno pozdravijo svojega vladiko. Sprejem je bil res prisrčen. Mestni g. župan je v izbornih besedah poudarjal udanost, spoštovanje in neomahljivo zvestobo vsega kranjskega starodavnega mesta višjemu pastirju svo-

jemu. To zvestobo, spoštovanje in udanost hočem do groba ohraniti in je tudi svoji deci vospiti.

Ob polu šestih se bile litanije v rožnivenški cerkvi, kjer so bile tudi svetinje shranjene. V veliko naše veselje je preskrbel čast. g. tajnik J. Siška svetinje farnih patronov naših sv. Kocijana in smučenikov za veliki oltar v farni cerkvi.

Od 6. do 8. ure je bila razsvetljava mesta, katero so tudi mil. g. knezoškof, spremljani od duhovnikov in stotero ljudij, ogledati si blagovolili.

Ob polu osmih je napravil naš pevski zbor pod vodstvom g. učitelja in organista Pezdicha podoknico. Tudi tu, kakor drugi dan v cerkvi, so pokazali naši pevci in pevke, kaj premora naš Kranj, zato pa tudi prejeli od prevzvišenega zaslužen pohvalo.

Dne 9. oktobra so se že ob 7. uri pričeli prekrasni obredi posvečevanja farné cerkve. Posvečevanje s sv. mašo vred je trajalo do 11. ure. Ravno med povzdigovanjem posijalo je milo solnce izza oblakov na veliki oltar; nebo se je vzradovalo nad krasnim dovršenim delom, nad velikimi žrtvami požrtvovalnih dobrotnikov, nad posvečenim božjim bramom, ter dalo zagotovilo, da hoče rado slušati pobožne prošnje vernikov, ki se bodo zbirali na tem svetem kraju.

Po sv. maši prineslo se je sv. Rašnje Telo iz rožnivenške podružnice v farno cerkev in potem je bilo birmanih nad 700 otrok iz mestne in bližnjih far. Okoli ene popoldne je bila končana lepa slovesnost, katero si hočemo ohraniti v trajnem spominu.

Naj omenim še zahvale, katero je izrekel čast. g. dekan prevzvišenemu knezu za obili trud dvakratnega posvečevanja cerkev v Kranju. In kaj so odgovorili? „Mal, neznamen je moj trud v primeri z Vašim trudom in delom, katerega ste imeli pri vsem prenovljenju. Spominjam se, — tako blizu so rekli, — ko sem pred nekaj leti prvič obiskal farno cerkev v Kranju. Kak razloček! — Kaka je bila takrat, kaka je sedaj! Da, res, vsa je, rekel bi, prerrojena in okusno prenovljena. Hvala Vam, gosp. dekan, zato preiskrena, zadostno povrne in poplača naj Vam mili Bog ves Vaš obili trud in žrtve!“

Gosp. župan Šavnik zahvalil se je s prav prisrčnimi besedami za dolgotrajno, vestno pastirovanje prečast. g. dekanu v imenu vsega mesta. „Ne malo je 37 let, a vsa ta leta, odkar delujete v vinogradu Gospodovem, posvečena so mestu kranjskemu. Prenovljene naše mestne cerkve, posebno pa mestna farna cerkev, kazale bodo poznim rodovom, da je dekanoval pri nas mož železnega značaja, mož je-klene volje, mož, katerega visoko čislamo in cenimo. Da, mogočen spomenik ste si postavili, spomenik „aere perennius“. Dal Bog, da bi še dolgo gledali po svojem trudu tolikanj ozaljšan in prenovljen hram Gospodov!“

Okrajni glavar gosp. Gstettenhofer naglašal je lepo, složno delovanje duhovnikov in uradov v kranjskem glavarstvu. S takim delovanjem najlepše izpolnujem Njih Veličanstva rek: „Viribus unitis!“

Hitro je potekel čas, prišel je tudi ločitve čas. Razšli smo se z voščilom, da bi prečast. g. dekan kmalu dovršil in srečno dokončal vse še nameravane potrebe in olepšave naše farne cerkve, namreč orglje, katere napravljata brata Župan, in nov „Križev pot“, kateri je naročen na Tirolskem.

Želeti bi bilo v Kranj moža-strokovnjaka, ki bi dostojno opisal in ocenil našo vso prenovljeno in okrašeno farno cerkev.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. oktobra.

(Pričetek zakonodajalnih zborov.) Časniki poročajo, da se državni zbor prične v dobi med 28. oktobrom in 3. novembrom. — Deželni zbori se po tem ugibanju skličejo dne 11. januarja prihodnjega leta.

(Same laži!) Dne 11. oktobra t. l. piše „Slov. Narod“ v listnici uredništva g. X.: „Vi želite, da bi se energično odzvali ponovljenemu natočevanju v sobotni številki „Slovenca“ in vprašate nas, kako je s tistimi okrožnicama, kateri smo omenili v 220. številki z dne 27. septembra t. l. Na zadnje vprašanje odgovarjamo Vam, da ostanemo pri tem v stvari, kar smo pisali v svoji „izjavi“ in da naša pobožna gospoda v redakciji „Slovenčev“ dobro vé, da laže, ako očita nam laž. Da bi se pa spuščali zopet v polemiko, čemu? Saj veste, da Vas človek, ki se poniža pod gotov moralni nivo, ne more razžaliti, ako bi tudi hotel. Vidite, tega načela se držimo mi. Sicer pa je dotičnikom le do tega, da b-

izvohali naš vir in tega veselja jim ne privoščimo. Pozdravljeni! — Tudi po banketu, koder se je sicer nazdravilo katoliškemu djakovskemu škofu, koder se pa z nobeno besedo ni spomnil kak slovenski višji pastir in sicer niti mil. knezonadškof goriški dr. Zorn, niti mil. knez in škof dr. Mihael Napotnik, da o domačem škofu niti ne govorimo, tudi po tem banketu se tedaj še vzdržuje lažljivo obrekovanje domačega škofa. Vir vaš izvohati nas ni želja. Pokažite nam okrožnice in sicer vse, katere ste omenjali, in katerih še niste preklicali, to zahtevamo in sicer po pravici, saj se gre za to, da se na časti žaljenemu škofu vrne dobro ime! Pokažite okrožnici, omenjeni pod naslovom „Und alles ist Dressur“ v „Slov. Narodu“ z dne 22. sept. št. 216, pokazite nadalje okrožnici, omenjene v „Sl. Narodu“ z dne 24. sept. pod naslovom „Dva škofovska cirkulara“, na kateri se sklicuje „Narod“ v 220. št. z dne 27. sept. pod naslovom „Izjava“; pokazite tedaj te pristne štiri okrožnice in pred celim razsodnim svetom bomo tedaj mi — lažniki, kar ostanete vi, dokler ne dokažete, ali ne prekličete. Sicer pa; kdor nam pokaže gori omenjene štiri okrožnice, katere je prevzeli knez in škof ljubljanski, kakor „Narod“ trdi, izdal na kranjsko duhovščino in dokaže njihovo pristnost, dobi pri uredništvu našega lista 1000 gld. — In v istem dnevniku naš list — neha izhajati! —

(Kolumbova slavnost.) V smislu okrožnice Leona XIII. o Kolumbu vršila se bo v ljubljanski škofiji prihodnjo nedeljo cerkvena zahvalna slovesnost. Škofjski list omenja naj se verniki ob tej priliki zlasti tudi spominjajo mnogih rojakov, bivajočih na novem svetu prosič Bogu, naj bi ti rojaki iskajoč daleč od svoje domovine časne sreče, ne zgrešili, kar je poglobitno, večne sreče. V smislu papežev okrožnice naj se vernikom pojasni spomin Kolumbove slavnosti. Opozarjamo v tem oziru svoje čitatelje na spis, objavljen kot podlistek v „Slovencu“. Tudi biskup Strossmayr je izdal lepo okrožnico o Kolumbovi slavnosti.

(Griza.) Iz Mirne Peči se nam poroča: Od srede avgusta pri nas neprenehoma „griza“ razsaja. Ljudij je umrlo do zdaj 39, mej temi največ otrok, a nekaj je tudi odraslih v najboljših letih. Zato je letos število mrtičev pri nas naraslo že precej nad sto, kar se ni že dolgo zgodilo. Bolnih je še veliko po fari. Pri zadetih so najbolj one hiše in vasi, kjer imajo po dvoriščih smradljive luže in drugo nesnago. Da bi se pač tam, kje je količkaj mogoče to odpravilo, in skrbelo bolj za snaznost, gotovo bi se mnogo ljudij ubranilo sitni boleznim, marsikdo tudi neizprosni smrti.

(Osebnost.) Okrajni komisar Egon baron Winkler je poklican v službovanje pri notranjem ministerstvu na Dunaj.

(Bolezen.) S Pivke se nam poroča: Povedal je „Slovenec“, da imamo v Kočah vročinsko bolezen, a ni posebno huda in nevarna; umrli ste bili v pričetku dve ženski, katerih eni se je pritaknila huda pljučnica. Več jih je pomrlo v tukajšnjem obližju za grizo. Pripisovali so pričetek vročinske bolezni sprideni vodi v občinskem vodnjaku, v katero je menda časih res pritekala nesnaga iz bližnjih gomil; a voda je sedaj čista. Več je morda pripomogla druga nesnaga, katera je želeli, da se odstrani po vaseh.

(Spominska plošča v Krškem — Valvazorju na čast.) Občinski odbor je sklenil, prihodnje leto napraviti spominsko ploščo slavnemu kranjskemu zgodovinarju Valvazorju, ki je leta 1693, torej pred 200 leti, septembra meseca umrl v lastni hiši v Krškem. — Ob enem je sklenil ondotni srenjski olupševalni odsek, pokojnemu Martinu Hočevanju postaviti spomenik.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Čast. g. Jos. Jurčič, župnik pri Sv. Lenartu, je postal dekan; čast. g. A. Z dolšek, kapelan v Smartnu na Paki, pa župnik pri Sv. Štefanu tik Zasmu. Čast. g. Jak. Marinič gre z Marenberga kot provizor v Muto; čast. g. Al. Vojsk je imenovan provizorjem pri Sv. Barbari v Halozah. — Prestavljeni so čast. gg. kapelani: Jan. Pajtlar iz Svetinje v Lutomer; Fr. Kocbek od Sv. Štefana k Sv. Barbari v Halozah; Fr. Hurt iz Podsrede v Stari Trg; Fr. Mandeliček od Sv. Petra pod Sv. Sv. Gorami v Podsredo.

(Društveni večer ljubljanske čitalnice.) Prvi društveni večer napravi čitalnica ljubljanska svojim

članom prihodnjo nedeljo dne 16. t. m. v svojih novih prostorih na Turjaškem trgu št. 4. Na programu so: vojaška godba, petje in mali ples. K prav mnogobrojni udeležbi vabi na to domačo zabavo vse člane odbora. Začetek ob 8. uri zvečer. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

(Vipavska čitalnica) Iz Vipave se nam piše dne 13. okt.: V dopisu z Vipavskega dne 1. oktobra poročal je „Slovenec“, v 232. št. dne 11. oktobra med drugim tudi o narodni čitalnici vipavski. Iz dopisa je razvidno, da je obskurnega dopisnika vodilo edino le osobno sovraštvo in strastna maščevalnost do predsednika čitalnice. — Je pa tudi neresnično poročal, da se je duhovščina vdeležila v obilnem številu veselice dne 8. sept., in da se je gospod predsednik odtegnil od omenjene veselice. V svoji kratkovidnosti je žalil predsednika z neosnovanim predbacivanjem za čitalnico pogubnega postopanja. Žalil je pa tudi, govoreč o igri sami, vrlega gosp. Silvestra, ki ima za čitalnico neveljavne zasluge. Čudimo se predrzemu dopisniku in slovesno protestujemo proti očitni nakanji, ometati z blatom zaslužne može, v družbo čitalniško pa zasejati plevel pogubnega razdora. — Z vsa odločnostjo odkloni tudi duhovščina zabrambo od strani človeka, ki bode jutri zanikal, kar danes trdi. — Dopisniku svetujemo, da naj ostane pri svojem kopitu, kajti naši pošteni časniki niso zato, da bi vanje polagali kukavična jajca nepoklicani in nezreli škribanti.

(Občni zbor „litijskega učiteljskega društva“) vršil se bode dne 20. oktobra ob 10. uri dopoldne v litijskem šolskem poslopju po v pravilih označenem vsoporedu. Poleg tega še: 1. Praktična obravnava beril „123. Električna“ iz tretjega berila in „67. Električna, vzbujena po dotikanju“, iz četrtega berila. 2. Poročilo o glavni skupščini „Zaveze učiteljskih društev“ v Kranju. One p. n. učiteljice in učitelji, ki pridejo k temu zborovanju, blagovolijo naj to vsaj do 18. t. m. društvenemu predsedniku naznaniti. K obilni udeležbi vabi tudi neučitelje

ODBOR.

(Zahvalni dar rakitniških pogorelcev za dobrotnike.) S Pivke se nam piše 11. oktobra: Danes je bila v rakiški kapeli sveta maša za vse dobrotnike, ki so z obilnimi darovi pomagali ondotnim pogorelcem, da so si svoja pohištva zopet postavili, in v zahvalo Bogu, da se pri zidanju ni zgodila kaka nesreča. Pred sveto mašo je priporočil mašnik zbranim sosedom, naj molijo za dobrotnike, naj hvaležijo večnega Boga in svojo hvaležnost naj kažejo in pridajo s tem, da bodo tudi oni radi pomagali revežem, kadar si opomorejo in slišijo, da se je kje prigodila enaka nesreča. — Vas je zdaj večinoma jako lepo in trdno pozidana. Dasiravno je bila zima huda, pomlad neokretna, in so se ljudje premraženi in mokri morali potikati po nezavarovanih prostorih mej novim mokrim zidovjem, je bilo zdravje v Rakitniku vedno povoljno, bolje ko v sosednjih vaseh.

(Dr. Zwargerjeve škofovske 25letnice) v Gradcu udeležili so se pastorni škofje: knezoškof dr. Missia, knezoškof dr. Kahn iz Celovca, knezoškof dr. M. Napotnik iz Maribora, knezoškof dr. M. Aichner iz Briksna in škof dr. Fr. M. Doppelbauer iz Liuca, dalje mnogo prelatov, opatov in cerkvenih dostojanstvenikov. Škof dr. Zwarger vsprejel je od raznoterih oseb in društev prelepa in dragocena jubilejska darila. Škofa Missia in Kahn sta mu podarila gotiški kelih, gospejna društva krasna cerkvena vzenja, n. pr. mitro, pontifikalne rokavice, preproge, mašne plašče, nekovoško umetelno društvo srebrni ciborij. Jako dragoceno darilo poklonile so mu gospe Marijanske kongregacije, namreč srebrno škofovo palico, koje postorale je napodobljeno sloveči gotiški škofovski palici v Nonnbergu pri Solnogradu z leta 1472.

(Celjski okrajni zastop) je v sredo v izrednem celokupnem zborovanju dovolil 20.000 gld. podpore za gradnjo železnice Grobelno-Rogatec. Dr. Gregorčev predlog, da se na postajah napravijo napisi tudi v slovenskem jeziku obveljal je pri imenskem glasovanju s štirimi glasovi večine.

(Imenovanje.) C. kr. finančno ravnateljstvo za Kranjsko imenovalo je konceptnega praktikanta gospoda H. Kittaga finančnim koncipistom desetega razreda.

(Izjava.) V globotino duše zbolelo me je, ko sem zvedel, da je poslal odbor naše „katoliško politične čitalnice“ telegrafni pozdrav onemu nekatoliškemu shodu, ki se je bil dne 9. t. m. v Ljubljani zbral, da bi bobnal in rogovilil proti I. slovenskemu

katoliškemu shodu. Prepričan sem, da naši katoliški možje bi ne bili nikoli tega storili, da niso bili premočeni po lažnivki „Novi Soči“, katera našim ljudem glavo bega vže, od kar izhaja. — Cepovan, dne 10. oktobra 1892. — Jož. Fabijan, dušni pastir.

(Iz Dubice bosenske) se nam piše: Grda navada, da se kradejo neveste, tukaj še ni izginola. Brat tukajšnjega posestnika Filipa Panicasa je izprosil neveste blizu Dubice. Ker je pa tu navada, stariše in znance nevestne bogato obdarovati, predno vzame nevesto seboj in ker mu je manjkalo novcev, pomagal si je na drug način. Dogovoril se je s tovariši, kako jo vkrasti. Nekega večera pride ženin s tovarišem v v hišo k starišem in ondudaj se prijazno pogovarjajo. Mei tem pa odvedeta ženinov brat in njegov pomagač nevesto in njeno blago iz pritlične sobe in ubeže ž njo. Vasovalca sta se kmalu potem poslovila. Ves razjarjen je čakal s sekuro v roci oče spoznavši, da hčere ni doma, neverno hčer in tatove. A stvar se je vendar mirno izvršila. Drugo nedeljo je bila mlada dvojica že oklicana. —

(Pivo zoper kolero.) L'ist „Hamburger Nachrichten“ poroča, da sta med vsemi 1837 hamburškimi pivovarniškimi služniki v 13 pivovarah umrla samo dva za kolero!

(Kovanje novega niklovega denarja) v večji količini prične se prihodnji teden. Nekateri komadi na poskušnjo so jako dobro izvršeni. Zlati denar prične kovati konci oktobra in srebrne novce še letos. Kovanje novega bronastega denarja prične se nekoliko pozneje.

(Ukaz skupnega vojnega ministra.) Gotovo so dobajale mnoge tožbe vojaškemu škofu, da se c. in kr. vojaštvo premalo meni za 5. cerkveno zapoved, da se napravljajo plesi v svetih časih. Apostolski vojaški vikar c. in kr. armade se je za pomoč obrnil do državnega vojnega ministra. Ta je pa edino le odredil, da v krajih, kjer se verski čut prebivalstva posebno javlja, kjer bi take veselice lahko napravile pohujšanje, naj se vojaštvo na ta čut ozira.

(Pasji kontumac) uveden je po občinah Brezovica, Log in Dobrova do preklica.

(Program o delitvi premij za govejo živino.) katera bode v Novem Mestu v torek dne 25. oktobra, v Črnomlju v sredo dne 26. oktobra, v Kočevju v četrte dne 27. oktobra in v Il. Bistrici v ponedeljek dne 31. oktobra t. l. Visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo in sl. deželni odbor kranjski sta na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolila dovoliti, da se napravijo delitve premij za govejo živino, in sicer v Novem Mestu dne 25. oktobra za okrajno glavarstvo novomeško, v Kočevju dne 27. oktobra za okrajno glavarstvo kočevsko in v Ilirski Bistrici dne 31. oktobra za okr. glavarstvo postojnsko, ter sta v ta namen dovolila potrební denar. Namen razstavi in delitvi premij je: a) Da se živinorejci teh okrajev s primerjanjem goved izpodbudijo za napredek živinoreje in o njej pouče; b) da se vidi vspeh, ki se je zlasti z deželno in državno podporo dosihdob dosegel pri reji naše domače goveje živine. 1. Pravice do premij imajo vsi živinorejci dotičnega okrajnega glavarstva. 2. Do 10. ure dopoldne mora vsa živina biti na mestu razstave, in sicer posebe junci, posebe telice in posebe krave privezane za ograjo. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali deklo, ki jej streže. 3. Živina, katera hoče biti deležna premije, mora najmanj že pol leta biti lastnina tistega gospodarja, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s pričevalom svojega županstva. 4. Može, kateri bodo sodili o premovanju živine, izberó se po dotičnem predpisniku c. kr. ministerstva za kmetijstvo in se morajo ravnati po predpisih, za to določenih. 5. Kdor je premijo dobil, mora se s posebnim pismom zavezati, da bode izpolnil vse, kar velela imenovani ministerski predpisnik, ter da bode obdarovano govedo najmanj eno leto obdržal za pleme. 6. V razstavo se pripuščajo: junci (biki), ki so pol do tri leta stari, breje telice, ki so najmanj dve leti stare, molzne krave, ki so imele eno, dve, tri, štiri ali k večjemu pet telet. Govedo sme biti izvirnega Marijedvorskega, Muriškega, Beljansko-Pinegavskega plemena in pa domača živina, mešana z zgoraj imenovanimi 3 rodovi ali pa tudi z drugimi plemenitimi rodovi, ali pa tudi čisto domača živina. 7. Za lepo živino so določene za vsak okraj naslednje premije: I. Za biko 5 premij, in sicer ena za 25, ena za 20

in tri po 10 gld. II. Za krave 4 premije, in sicer ena za 20 in tri po 10 gld. III. Za breje telice 5 premij, in sicer ena za 20 in štiri po 10 gld. Posestnikom, ki bodo pripeljali k premovanju v vseh oddelkih najlepšo goved, sme presojevalni odbor prisoditi vrhu gorenjih premij tudi priznansko diplomu za umno živinorejo in v posebnem slučaju izvenredno posebno premijo.

(Ogenj.) V Cezanjevih pri Ljutomeru je dne 5. oktobra požar uničil šolo in vsa poslopja trem gospodarjem. Pogoreli so bili nekaj zavarovani.

(Gasilci.) V Pristovi pri Ljutomeru se je osnovalo novo gasilno društvo s slovenskim poveljništvom.

Telegrami.

Dunaj, 13. oktobra. Cesar je podelil gorenje-avstrijskemu namestniku Viktorju baronu Puthonu dostojanstvo tajnega svetnika.

Dunaj, 13. oktobra. Nemški cesar odpeljal se je ob 8. uri 55 minut zvečer. Na kolodvoru sta se vladarja prisrčno poslovila poljubivši se. Občinstvo ju je burno pozdravljalo.

Dunaj, 14. oktobra. Carjevič potoval je preko Dunaja v Italijo, ne da bi bil kaj izstopil iz vagona.

Gradeo, 13. oktobra. Slavnost škofijske petindvajsetletnice dr. Ivana Krstnika Zwergerja začela se je z zvonjenjem, trajajočim četrto ure. Spreveda iz mestne župnijske in škofijske cerkve udeležili so se: knezo-nadškof solnograški; knezoškofje: briksenski, ljubljanski, mariborski in celovski; škof linški in 200 duhovnikov. Slovesne maše, katero je imel jubilar, so se udeležili: namestnik, deželni odbor in mestni zastop. Cesar je poslal laskovo častitko. Slavnost so poveljevali meščanski grenadirji z godbo.

Gödölö, 14. oktobra. Cesar se je zjutraj semkaj pripeljal.

Budimpešta, 14. oktobra. Budgetni odsek avstrijske delegacije vsprejel je nepremenen red in izvanreden proračun za

vojsko. Pri posvetovanju o rednih troških je admiral Sterneck dokazal, da se mornarica posebno ozira na domačo industrijo pri novih napravah. Naglašal je, da je zmaga domača firma pri konkurenčnem streljanju v Pulju, pri čemer so se udeleževale tudi angleške in nemške tvrdke. Naglašal je prizadevanje, da se topovska industrija kolikor je moč napravi neodvisno od Kruppa. Budgetni odsek je vsprejel proračun skupnega računišča in pa carinske dohodke.

Budimpešta, 14. oktobra. Budgetni odsek avstrijske delegacije se je posvetoval o vojnem budgetu. Eim je ugovarjal izjavi grofa Kalnoky-ja, da se je prebivalstvo privadilo velikemu vojnemu budgetu kot kroničnemu zlu. Govornik vidi v trodržavne zveze politiki vzrok avstro-ogerskemu vojnemu bremenu. On želi dveletno vojaško dolžnost, naj bi bi se tudi povišalo število vojakov in pa finančna bremena za vojsko.

Novi York, 13. oktobra. Na tukajšnji mestni železnici sta trčila dva vlaka. Trinajst oseb težko, več lahko ranjenih.

Umrli so:

11. oktobra. Neža Pirc, paznikova žena, 80 let; Kolesijske ulice 29, marasmus.

12. oktobra. Franc Božič, delavec, 34 let, Kravja dolina št. 11.

V bolnišnici:

10. oktobra. Ivan Darbo, dninar, 70 let, exudat. pleurit.

11. oktobra. Franc Tertnik, dninar, 66 let, dysenterie.

Tuji.

12. oktobra.

Pri **Maliču**: Faigl, uradnik, s soprogo; Prohaska, višji nadzornik; Eisenstädter, Frankl, Trebitsch, Marin, Bondy, trgovci; Almer, potovalec, z Dunaja. — Mink in Schuldes, trgovca, in Stoček, potovalec, iz Brna. — Zach iz Gradea — Brener, vinotrtar, iz Varaždina. — Kitanic iz Zagreba — Riebler, notar, s soprogo, iz Celovca. — Giamporeabo iz Trsta. — Maidič iz Morav.

Pri **Storja**: Fabiani, Fröhlich, Amberger, trgovci; Singer in Praun, potovalec, z Dunaja. — Newes in Baron, trgovca, iz Gradea. — Baur, trgovec, iz Draždan. — Altschüler, zasebnik, iz Pariza. — Nardini, trgovec, iz Gorice. — Šure iz Novega Mesta. — Papler, nadučitelj, iz Beroynece. — Kosirnik, vojaški živinozdravnik, iz Linea. — Paternost iz Postojne. — Sponzel iz Fürtha. — Wohlmut, trgovec, iz Za-

greba. — Domladiš l. hčerjo iz Ilir. Bistrice. — pl. Franken uradnikova soproga, iz Kranja. — Poje, trgovec, iz Prezida. — Keršič, trgovec, iz Podklostra. — Dekleva, trgovec, iz Slavine. — Sucimiaro iz Vidna. — De Varda, nadporočnik, iz Trsta. — Kiresweger iz Kamnika.

Pri **avstrijskem caru**: Weber, potovalec, iz Ljubljane. — Koželj, duhovnik, iz Ríemanjev. — Lokar iz Ribnice. — Pfeifer, duhovnik, iz St. Vida.

Pri **bavarskem dvoru**: Halbig, magacinér, s soprogo, iz Ljubljane. — Kotnik iz Rablja.

Pri **južnem kolodvoru**: Deutsch z Dunaja. — Kumer, potovalec, iz Kranja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur
		srakometra v mm	toplomera po Celsiusu			
	opazovanja					
13	7. u. zjut.	735 2	10 3	sl. svzh	del. jasno	0-00
	8. u. pop.	734 4	19 0	sl. jzap.	"	
	9. u. zveč.	735 6	12 6	"	"	
Srednja temperatura 13-9°, za 2-0° pod normalom						

Posestvo

z velikim vrtom

v Ljubljani, jako pripravno stavišče, prodá se pod ugodnimi pogoji. — Poleg tega prodasta se tudi

dva lepa velika travnika

v mestnem logu, in pol ure od Ljubljane drugo

posestvo

s 50 orali zemlje in velikim gospodarskim poslopjem

je tudi na prodaj. 492 2-1

Tinktura zoper kurja očesa

Najvarnejše in najboljšo sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnanci in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5-6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. — Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld. 264 11

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo.

Za prodajalnico z mešanim blagom sprejemem takoj

učenca

pod ugodnimi pogoji.

Ivan Modic,

Novavas pri Rakeku.

487 3-3

Vizitnice

priporoča

Katol. Tiskarna.

Velika 50krajcarska loterija.

Žrebanje

jutri.

177 9 Glavni dobitnik

75.000 gld.

Srečke à 50 kr. priporoča:

J. C. MAYER v Ljubljani.

Predzadnji dan za nakupovanje srečk.

Bogato zalogo ličnih s pravim zlatom pozlačenih

489 5-4

nagrobni križev

priporoča po nizkih cenah

Andr. Druškovič,

trgovec z železnino v LJUBLJANI, Mestni trg št. 10.

Na zahtevo pošlje obrazce in ilustrovane cenike franco.

Velika zaloga različnih železolitih in ploščevinastih

pečí.

Dunajska borza.

Dne 14. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 80 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 60 "
Zlata renta 4%, davka prosta	115 " 30 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 40 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	989 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	313 " 90 "
London, 10 funtov strl.	119 " 55 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 51 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Nemških mark 100	58 " 72 1/2 "

Dne 13. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 60 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 35 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	149 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	186 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 30 "
Kreditne srečke, 100 gld.	190 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubelega križa srečke, 10 gld.	17 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " 25 "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	58 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2795	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 " 40 "
Papirni rubelj	1 " 20 "
Laških lir 100	— " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% galliskega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje

imovine.

Natančnejša pojasnila dajo se v naši pozvedovalni pisarni ustno in pismeno.